

opusdei.org

Pondelok po 4. velkonočnej nedeli

Rozjímania na pondelok po 4.
velkonočnej nedeli.

Navrhované témy: Kristus je
našou bránou; Dobrý pastier
nás volá jedného po druhom;
počúvať Ježiša v Cirkvi.

27.04.2026

„JA SOM brána k ovciam“ (Jn 10,7).
Ježiš označuje sám seba za bránu, cez
ktorú musia prejsť pastieri a stádo.
Upozorňuje, že niektorí, ktorí sa
snažia dostať k stádu inými cestami,
sa pokúšajú *preliezť* cez plot, ale to

nie sú dobrí pastieri. Iba prechodom cez Krista, bránu, môžu ovce bezpečne prejsť, nájsť pastvu, život v hojnosti. Ježiš je stredobodom našej viery, začiatok a koniec stvorenia, alfa a omega, ako to ohlasuje kňaz, keď zapaluje sviečku počas Veľkonočnej vigílie. „Roznieť svoju vieru,“ hovorieval svätý Josemaría. „Kristus nie je postava z minulosti. Nie je spomienkou, čo sa stratila v dejinách. Kristus žije! Svätý Pavol hovorí: *Jesus Christus heri et hodie: ipse et in saecula!* — Ježiš Kristus je ten istý včera i dnes a naveky!“^[1].

Ako silno zapôsobila Ježišova postava na tých, ktorí s ním prišli do styku! Svätý Peter a svätý Ján po uzdravení človeka, ktorý sa narodil chromý, a po varovaní Veľrady, aby už nehovorili o Zmŕtvychvstalom, jednoducho odpovedali: „Nemôžeme nehovoriť o tom, čo sme videli a počuli“ (Sk 4, 20). Svätý Pavol, ktorý sa s Ježišom stretol na ceste do

Damasku, ho považoval za svoj vlastný život (porov. Flp 1, 21) a jeho veľkou starosťou bolo hlásať „Krista, Božiu moc a Božiu múdrosť“ (1 Kor 1, 24).

Pri uvažovaní o obraze Krista ako brány sa môžeme zamyslieť nad tým, či naozaj chceme, aby všetko, čo sa nám deje, prechádzalo cez neho. V našom vzťahu s Ježišom sa môže stať, že existuje „rozmer kresťanskej skúsenosti, ktorý možno nechávame trochu v tieni: duchovný a citový rozmer. Duchovný a citový rozmer, pocit, že sme spojení osobitným putom s Pánom ako ovce so svojim pastierom. Niekedy vieru príliš racionalizujeme a riskujeme, že stratíme vnímanie farby tohto hlasu, hlasu Ježiša, Dobrého pastiera, ktorý podnecuje a fascinuje. Tak ako sa to stalo dvom učeníkom na ceste do Emauz, ktorých srdcia horeli, keď sa im Zmŕtvychvstalý prihovoral na ceste. Je to nádherná skúsenosť cítiť

sa milovaný Ježišom (...). Nikdy mu nie sme cudzí“^[2].

POČAS ROKOV svojho kázania na zemi Pán dal svetlo mnohým ľuďom. Sväté písmo nám hovorí, že ľudia, ktorí k nemu prichádzali, boli ohromení jeho spôsobom kázania, veľmi odlišným od toho, čo boli zvyknutí počúvať (porov. Mk 1, 22). Jeho slová o hlbokkej a novej nádeji - nádeji, ktorá sa nekončí tu na zemi - spôsobili, že sa okolo neho zhromaždili zástupy ako ovce, ktoré túžia počuť hlas svojho pastiera. Kristus „volá svoje ovce po mene“ (Jn 10, 3), hovorí k srdcu každého človeka. To znamená, že za jeho hlasom môžeme vždy nájsť osobné volanie od Pána. Nejde o myšlienky, ktoré by mali v našom každodennom živote malý význam: viera je autentická vtedy, keď sa stane našou

vlastnou, keď objavíme, že vedie naše najhlbšie túžby a skutočne osvetľuje okolnosti, v ktorých žijeme, naše rodinné, profesionálne, spoločenské vzťahy.... Vtedy sa pohybujeme slobodne ako ovce, ktoré vchádzajú a vychádzajú z ovčince a nachádzajú istotu na pastvinách (porov. Jn 10, 9).

Pri vyvádzaní oviec z ovčince pastier „ide pred nimi a ovce ho nasledujú, lebo poznajú jeho hlas“ (Jn 10, 4).

Aby sme Kristov hlas poznali jasnejšie, musíme ísť stále hlbšie do obsahu viery. Svätý Pavol prirovnáva vieru k štítu, ktorý slúži na „uhasenie ohnivých šíпов Zlého“ (Ef 6, 16).

Tieto presvedčenia, keď si ich s Božou milosťou osvojíme vo vlastnom živote, nás podopierajú, ale predovšetkým nás podnecujú k tomu, aby sme prinášali pokoj do prostredia, v ktorom sa pohybujeme. Tak napríklad tí, ktorí si osvojili pravdu o tom, že sú Božími deťmi, budú vedieť pokojne čeliť ťažkostiam

každého dňa, budú vedieť lepšie
zaobchádzať s druhými, pretože sú
ich bratmi a sestrami, a budú vedieť
myslieť na tento náš svet ako na
domov, ktorý nám dal Boh Otec.

Skúsenosť stretnutia s Kristom nás
premení. Nevedie nás len k tomu,
aby sme *v niečo verili*, ale aby sme *sa*
stali niekým novým, aby sme boli
Kristom pre druhých. Svätý
Josemaría zdôraznil, že „byť svätým,
byť šťastný na zemi a dosiahnuť
večné šťastie - a o to ide pri svätosti -
znamená byť Kristom“^[3].

.....

OVCE z Kristovho ovčince poznajú
jeho hlas a odmietajú hlas cudzích
(porov. Jn 10, 5.8). Uveriť v Ježiša
znamená stať sa aj súčasťou veľkého
spoločenstva mužov a žien z
najrôznejších podmienok a prostredí,
ktorí tvoria Cirkev. Takto to

vyjadruje apoštol Ján: „Čo sme videli a počuli, to vám zvestujeme, aby ste aj vy boli v spoločenstve s nami. A naše spoločenstvo je s Otcom a s jeho Synom Ježišom Kristom“ (1 Jn 1, 3).

Keď prehlbujeme svoju vieru, vzniká túžba robiť to prostredníctvom učenia Magistéria Cirkvi. To je brána k tomu, aby sme si vážili dedičstvo, ktoré nám Pán zanechal, rodinný poklad, ktorý sa odovzdáva z generácie na generáciu, ten hlas pastiera, ktorý neprestáva plynúť s časom. „Podobne ako matka učí svoje deti hovoriť a tým aj chápať iných a komunikovať s nimi, tak nás naša matka Cirkev učí reč viery, aby nás uviedla do chápania a života viery“^[4].

Túto vieru sme často prijali v lone našich domovov, ako sa to stalo Timotejovi, ktorému svätý Pavol mohol povedať: „Spomínam si na tvoju úprimnú vieru, akú mala už tvoja stará matka Loida a tvoja

matka Eunika, a som presvedčený, že aj ty“ (2 Tim 1, 5). Často „sú to matky, staré mamy, ktoré uskutočňujú odovzdávanie viery“^[5]; keďže ide o stretnutie, ktoré premieňa ľudí, odovzdávanie života s Ježišom nachádza privilegovaný kanál v rodinnom alebo spoločenskom priateľstve, pretože je to bezodplatná láska, ktorá sa šíri.

Môžeme prosiť Ježiša, pastiera, ktorý je bránou ovčince, aby sme počúvali jeho hlas, ten šepot, ktorý nás chce priviesť k šťastiu tu i v Nebi.

---

[1] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 584.

[2] František, *Regina Coeli*, 7-V-2017.

[3] Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia*, 28-VIII-1974.

[4] *Katechizmus Katolíckej Cirkvi*, bod 171.

[5] František, *Homília*, 26-I-2015.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/pondelok-po-4-
velkonocnej-nedeli/](https://opusdei.org/sk-sk/article/pondelok-po-4-velkonocnej-nedeli/) (12.04.2026)